

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 af 29. december 1999 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 100/2000 af 17. januar 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 101/2000 af 17. januar 2000 om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i januar 2000 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekommes 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 102/2000 af 17. januar 2000 om ændring af importtold for korn 13
- ★ **Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler** 16

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2000/33/EF:

- ★ **Rådets beslutning af 17. december 1999 om ophævelse af beslutningen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland** 24

Kommissionen

2000/34/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. december 1999 om EF-tilskud til dækning af Portugals udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (meddelt under nummer K(1999) 4516)** 26

2000/35/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. december 1999 om EF-tilskud til dækning af Italiens udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (meddelt under nummer K(1999) 4517)** 28

2000/36/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. december 1999 om EF-tilskud til dækning af Spaniens udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (meddelt under nummer K(1999) 4518)** 30

2000/37/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. december 1999 om EF-tilskud til dækning af Grækenlands udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (meddelt under nummer K(1999) 4519)** 32

2000/38/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. december 1999 om EF-tilskud til dækning af Frankrigs udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (meddelt under nummer K(1999) 4520)** 34

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/1999 af 12. oktober 1999 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 278 af 28.10.1999)** 36
- ★ **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2737/1999 af 21. december 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2807/83 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster (EFT L 328 af 22.12.1999)** 36

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 99/2000
af 29. december 1999
om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter Det Europæiske Råds møder i 1990 i Dublin og i Rom vedtog Fællesskabet et program for faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker;

(2) ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 af 25. juni 1996 om bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de nye uafhængige stater og Mongoliet ⁽²⁾ fastsattes betingelserne for denne faglige bistand og levering heraf i perioden 1. januar 1996 til 31. december 1999;

(3) den hidtidige bistand har allerede haft væsentlige virkninger for reformerne i de i bilag I opførte partnerstater i Østeuropa og Centralasien »partnerstaterne«;

(4) der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 34 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽³⁾ for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten;

(5) en sådan bistand kan kun blive helt effektiv, hvis der sker fremskridt i retning af frie og åbne demokratiske samfund, hvor menneskerettigheder, minoritetsrettigheder og oprindelige folks rettigheder respekteres, og i retning af markedsorienterede økonomiske systemer;

(6) der er behov for yderligere bistand til fremme af den nukleare sikkerhed i partnerstaterne;

(7) fortsat bistand vil bidrage til at nå fælles mål, navnlig i forbindelse med partnerskabs- og samarbejdsaftaler og økonomiske samarbejdsaftaler med partnerstaterne;

(8) bestemmelserne om bistand i henhold til denne forordning skal i givet fald tage hensyn til de fælles strategier, Det Europæiske Råd har vedtaget;

(9) det er hensigtsmæssigt at fastsætte prioriteringer for denne bistand, bl.a. på grundlag af Fællesskabets og partnerstaternes fælles interesser;

(10) bistanden bør tage hensyn til de forskellige behov og prioriteringer i de vigtigste regioner, der er omfattet af denne forordning;

(11) erfaringerne har vist, at Fællesskabets bistand er mest effektiv, når den koncentrerer sig om et begrænset antal områder i hvert partnerstat;

(12) en udvikling af mellemstatslige økonomiske forbindelser og handelsstrømme, der kan bidrage til økonomiske reformer og omstrukturering, bør fremmes;

(13) regionalt og subregionalt samarbejde bør fremmes, særlig i forbindelse med den nordlige dimension og i Sortehavsregionen;

(14) grænseoverskridende samarbejde, navnlig mellem partnerstaterne og Den Europæiske Union, mellem partnerstaterne og Central- og Østeuropa og mellem partnerstaterne indbyrdes, bør fremmes;

⁽¹⁾ EFT C 37 af 11.2.1999, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 165 af 4.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

- (15) de krav, som den igangværende økonomiske reform- og omstrukturingsproces og en effektiv forvaltning af dette program stiller, gør, at der er behov for en flerårig planlægning;
- (16) reformens bæredygtighed på lang sigt kræver, at der lægges behørig vægt på reformens sociale aspekter og udvikling af det civile samfund;
- (17) inddragelse af miljøaspekter i bistanden er af afgørende betydning for de økonomiske reformers bæredygtighed og udviklingen på længere sigt;
- (18) udvikling af menneskelige ressourcer, herunder uddannelse og erhvervsuddannelse, er af betydning for reformer og omstrukturering;
- (19) bistandens kvalitet bør forbedres ved, at en del af projekterne udvælges på konkurrencevilkår;
- (20) for på den bedste måde at kunne dække de mest akutte behov i partnerstaterne på det nuværende stadium i deres økonomiske omstilling er det nødvendigt at tillade, at en vis del af den finansielle tildeling anvendes til finansiering af økonomisk forsvarlige investeringer, særlig inden for grænseoverskridende samarbejde, fremme af små og mellemstore virksomheder, miljøinfrastruktur og netværk af strategisk betydning for Fællesskabet;
- (21) Fællesskabets bistand kan, hvor det er hensigtsmæssigt, blive mere virkningsfuld, effektiv og synlig, hvis den gennemføres på et decentralt grundlag;
- (22) der skal sikres reel konkurrence mellem virksomheder, organisationer og institutioner, der er interesseret i at deltage i de initiativer, der finansieres af programmet;
- (23) Fællesskabets bistand bliver mere effektiv, hvis partnerstatens engagement er sikret;
- (24) Kommissionen bør i gennemførelsen af fællesskabsbistanden bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne;
- (25) de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾;
- (26) udbudsprocedurer og tildeling af kontrakter bør være i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget (»finansforordningen«);
- (27) de bestemmelser, der vedrører udbud og tildeling af kontrakter, samt de principper, der gælder for tildeling af kontrakter, bør finde anvendelse, indtil lovgivningen om ændring af afsnit IX i finansforordningen træder i kraft, som grundlag for de gennemførelsesbestemmelser, der finder anvendelse på alle Fællesskabets eksterne bistandsprogrammer;
- (28) deltagelse i udbud bør ligesom for fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne og partnerstaterne også stå åben for fysiske og juridiske personer fra lande, der nyder godt af Phare-programmet, samt, hvor der er brug for specifik ekspertise, fra Middelhavslandene;
- (29) der bør udarbejdes årlige statusrapporter om gennemførelsen af bistandsprogrammet;
- (30) traktaterne indeholder ikke anden hjemmel for udstedelse af denne forordning end EF-traktatens artikel 308 og Euratom-traktatens artikel 203 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet gennemfører fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2006 efter kriterierne i denne forordning et program for fremme af omstillingen til markedsøkonomi og styrkelse af demokratiet og retsstatsprincippet i de partnerstater, der er opført i bilag I (i det følgende benævnt »partnerstaterne«).

Artikel 2

1. Programmet baseres på principperne og målene i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og aftalerne om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde, inden for hvis rammer Fællesskabet, dets medlemsstater og partnerstaterne arbejder sammen om at støtte initiativer af fælles interesse.

2. Programmet sigter mod at opnå den størst mulige virkning gennem koncentration om et begrænset antal betydelige initiativer, uden dog at udelukke mindre omfattende projekter, når det er relevant. Med henblik herpå vil de nedenfor omhandlede vejledende programmer og handlingsprogrammer højst omfatte tre af de støtteberettigede tværfaglige samarbejdsområder, der er opført i bilag II. Hvor det er relevant, ydes der støtte til nuklear sikkerhed ud over de tre områder. Programmet tager hensyn til forskelligartede behov og prioriteringer i de vigtigste regioner, som er omfattet af forordningen, og navnlig nødvendigheden af at fremme demokratiet og retsstatsprincippet.

3. Der skal lægges særlig vægt på:

- mindske af miljørisici og forurening, herunder grænseoverskridende forurening
- fremme af en bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne, herunder energikilderne, og
- de sociale aspekter ved omstillingen.

4. Programmet sigter mod at fremme mellemstatsligt, inter-regionalt og grænseoverskridende samarbejde mellem partnerstaterne indbyrdes, mellem partnerstaterne og Den Europæiske Union og mellem partnerstaterne og Central- og Østeuropa.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Det mellemstatslige og interregionale samarbejde skal først og fremmest bistå partnerstaterne med at udvælge og gennemføre aktioner, der bedre kan realiseres i et samarbejde mellem flere lande end på nationalt plan, f.eks. fremme af netværk, miljø-samarbejde og aktioner på området retlige og indre anliggender.

Det grænseoverskridende samarbejde skal først og fremmest bidrage til:

- a) at hjælpe grænseregionerne med at løse deres særlige udviklingsproblemer
 - b) at fremme etableringen af forbindelser mellem netværk på begge sider af grænsen, f.eks. grænsepassagefaciliteter
 - c) at fremskynde omstillingsprocessen i partnerstaterne gennem samarbejde med grænseregioner i Unionen eller de central- og østeuropæiske lande, og
 - d) at mindske grænseoverskridende miljørisici og forurening.
5. På området nuklear sikkerhed fokuserer programmet på tre prioriteringer, nemlig:
- a) at medvirke til at fremme en effektiv nuklear sikkerhedskultur på linje med principperne i konventionen om nuklear sikkerhed, navnlig gennem støtte til kontrolorganer og gennem bistand på stedet til anlæg, herunder leverancer af udstyr, hvor behovet for en sådan bistand er størst
 - b) at støtte udvikling og gennemførelse af strategier for forvaltning af brugt brændsel, nedlukning og nukleart affald, især i Nordvestrusland, som led i et bredere internationalt samarbejde
 - c) at bidrage til relevante EU-støttede internationale initiativer, såsom G7/EU-initiativet med henblik på nedlukning af Tjernobyl.

Programmet skal også støtte anvendelse af effektive sikkerhedsforanstaltninger for nukleart materiale.

6. Programmet skal tage hensyn til:

- partnerstaternes skiftende, forskelligartede behov og prioriteringer, både individuelt og som regioner, og bl.a. også i sammenhæng med udvidelsen
- partnerstaternes absorptionskapacitet
- partnerstaternes fremskridt hen imod demokratiske og markedsorienterede reformer

Foranstaltningerne skal gennemføres under hensyntagen til følgende kriterier:

- nødvendigheden af en bæredygtig økonomisk udvikling
- reformforanstaltningernes sociale virkninger
- fremme af lige muligheder for kvinder
- bæredygtig udnyttelse af naturressourcer og respekt for miljøet.

AFSNIT I

VEJLEDENDE PROGRAMMER OG HANDLINGSPROGRAMMER

Artikel 3

1. Bistanden anvendes inden for rammerne af nationale programmer, programmer omfattende flere lande og andre programmer.

2. De nationale programmer og flerlandeprogrammerne skal omfatte vejledende programmer og handlingsprogrammer.

3. Der opstilles vejledende programmer for tre- til fireårsperioder efter proceduren i artikel 13, stk. 2. I disse programmer fastsættes hovedmålene og retningslinjerne for Fællesskabets bistand på de i bilag II nævnte samarbejdsområder, og de indeholder så vidt muligt finansielle overslag. Inden der opstilles vejledende programmer, drøfter Kommissionen med det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg, hvilke prioriteringer der skal fastlægges sammen med partnerstaterne.

4. Handlingsprogrammer baseret på de i stk. 3 nævnte vejledende programmer vedtages hvert eller hvert andet år efter proceduren i artikel 13, stk. 2. De skal indeholde en oversigt over de projekter, der skal finansieres på de samarbejdsområder, der er anført i bilag II. Indholdet af disse programmer angives så udførligt, at det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg kan afgive udtalelse.

5. De foranstaltninger, der beskrives i de nationale handlingsprogrammer, skal afspejles i finansieringsmemoranda, der aftales mellem Kommissionen og hver partnerstat. Disse memoranda skal baseres på en dialog om Fællesskabets og partnerstaternes fælles interesser, navnlig inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalerne.

6. Hvis omstændighederne kræver det, kan de vejledende programmer og handlingsprogrammerne ændres i løbet af deres anvendelsesperiode efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

1. Ud over de nationale handlingsprogrammer etableres der en tilskyndelsesordning for at indføre et element af konkurrence i ressourcetildelingen med henblik på at fremme kvalitet. For at sikre koncentration bør projekter, der finansieres efter denne ordning, have forbindelse med de tværfaglige samarbejdsområder, der fastsættes i de nationale vejledende programmer, som er omhandlet i artikel 3.

2. Ordningen indføres gradvis og skal tage hensyn til de enkelte partnerstaters administrative kapacitet. I det første driftsår må ordningen ikke tegne sig for mere end 10 % af det samlede programbudget. I de efterfølgende år kan denne andel stige med op til 5 % pr. år.

3. På baggrund af erfaringerne fra de foregående år, herunder den geografiske fordeling, skal der gøres en særlig indsats for at fremme alle partnerstaternes deltagelse i ordningen, navnlig de stater, der har de største vanskeligheder med at opnå resultater med ordningen.

4. Det årlige program for tilskyndelsesordningen, herunder kriterierne for udvælgelsen af projekter og dets omfang, vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

AFSNIT II

FORANSTALTNINGER, DER SKAL STØTTES

Artikel 5

1. Inden for rammerne af de i afsnit I omhandlede programmer, der hovedsagelig vedrører teknisk bistand, ydes der støtte til følgende:

- overførsel af sagkundskab og knowhow, herunder uddannelse
- industrielt samarbejde og partnerskaber til institutionsopbygning baseret på samarbejde mellem offentlige og private organisationer fra Den Europæiske Union og partnerstaterne
- rimelige udgifter til leverancer, som er nødvendige for gennemførelsen af bistanden, vurderet på individuelt grundlag. I særlige tilfælde, herunder nuklear sikkerhed, retlige og indre anliggender samt grænseoverskridende samarbejde, kan der indgå et betydeligt leveranceelement
- investeringer og dermed forbundne aktiviteter. Bistanden kan omfatte faglig bistand til at stimulere og støtte investeringer. Bistanden kan også omfatte investeringsfinansiering som omhandlet i bilag III, særlig på området grænseoverskridende samarbejde, fremme af små og mellemstore virksomheder, miljøinfrastruktur og netværk.

2. Bistanden skal også dække omkostninger i forbindelse med forberedelse, gennemførelse, overvågning, revision og evaluering af programmet samt informationsomkostninger.

3. Foranstaltningerne kan i givet fald gennemføres decentralt. De endelige modtagere af Fællesskabets bistand skal inddrages nært i forberedelsen og gennemførelsen af projekterne. Når det er muligt, skal projekterne udvælges og forberedes på regionalt og lokalt plan.

4. Projekterne gennemføres i givet fald i faser og på en sådan måde, at der undgås afbrydelser i aktionernes kontinuitet. Støtte til efterfølgende faser afhænger af en vellykket gennemførelse af tidligere faser.

5. Der vil blive tilskyndet til lokale eksperters deltagelse i gennemførelsen af projekter.

AFSNIT III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 6

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af dette program er for perioden 2000 til 2006 på 3 138 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. Højest 20 % af det årlige budget kan tildeles til finansiering af investeringer som beskrevet i bilag III. Højest 20 % af det årlige budget kan tildeles til den i artikel 4 omhandlede »tilskyndelsesordning«.

Artikel 7

1. Foranstaltninger omhandlet i denne forordning, som finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende budgettet.

2. Kommissionen overholder finansforordningens principper om forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder principperne om tilbageholdenhed og omkostningseffektivitet.

Artikel 8

1. Fællesskabets bistand tager generelt form af gavebistand. Bistanden kan tilvejebringe midler, som kan benyttes til at finansiere andre samarbejdsprojekter eller -foranstaltninger.

2. Økonomiske afgørelser og alle dermed forbundne kontrakter skal indeholde udtrykkelige bestemmelser om, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelser til i givet fald at udføre overvågning og finansiell kontrol på stedet.

Artikel 9

1. Projektomkostningerne i lokal valuta afholdes kun af Fællesskabet i det omfang, det er strengt nødvendigt.

2. Der skal aktivt tilskyndes til samfinansiering af projekter med partnerlandene.

3. Fællesskabets finansiering dækker ikke skatter, afgifter og told samt køb af fast ejendom.

Artikel 10

Nedenstående bestemmelser om udbud og tildeling af kontrakter samt de i bilag IV omhandlede principper, der gælder for tildeling af kontrakter, finder anvendelse, indtil lovgivningen om ændring af afsnit IX i finansforordningen træder i kraft, som grundlag for de gennemførelsesbestemmelser, der finder anvendelse på alle Fællesskabets eksterne bistandsprogrammer.

Artikel 11

1. Kommissionen gennemfører foranstaltningerne i overensstemmelse med de i artikel 3, stk. 4, omhandlede handlingsprogrammer og i overensstemmelse med afsnit IX i finansforordningen samt med nærværende forordnings artikel 12.

2. Kommissionen forsyner partnerstaterne med et regelsæt for projektbeskrivelse.

3. Kontrakter om leverancer og bygge- og anlægsarbejder indgås ved offentligt udbud bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i finansforordningens artikel 116.

4. Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige fod for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, partnerstaterne og i lande, der nyder godt af Phare-programmet. Kommissionen kan fra sag til sag tillade deltagelse af fysiske og juridiske personer fra Middelhavslande med tradition for forbindelser af økonomisk, handelsmæssig og geografisk art, hvis de pågældende programmer eller projekter kræver specifikke former for ekspertise, der netop findes i disse lande.

5. I tilfælde af samfinansiering kan Kommissionen tillade berørte tredjelandes deltagelse i udbud og kontrakter; den træffer afgørelse fra sag til sag. I disse tilfælde kan deltagelse af virksomheder fra tredjelande kun tillades, hvis der er tale om gensidighed.

Artikel 12

Ved offentlige udbud skal fristen for modtagelse af bud i forbindelse med kontrakter om leverancer i overensstemmelse med finansforordningens artikel 114 være på mindst 52 dage fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Kontrakter om tjenesteydelser indgås generelt ved begrænset udbud og ved underhåndsaftaler for beløb på op til 200 000 EUR.

AFSNIT IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Bistand til de Nye Uafhængige Stater og Mongoliet (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 14

Kommissionen varetager sammen med medlemsstaterne og på grundlag af en gensidig og regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger på stedet, den faktiske koordination af Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters bistandsindsats med henblik på at øge sammenhængen og komplementariteten mellem deres samarbejdsprogrammer.

Der etableres en løbende koordination mellem Kommissionen og medlemsstaterne, også på stedet, i deres kontakter med partnerstaterne, både i forbindelse med programmernes udarbejdelse og deres gennemførelse.

Ved gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der omfatter medlemsstater, Phare-lande og partnerstater, skal Kommissionen søge at tilvejebringe effektiv samordning og sammenhæng med programmer, der finansieres gennem strukturfondene, Fællesskabets eksterne bistandsprogrammer og bilaterale bistandsinitiativer.

Kommissionen sikrer endvidere koordination og samarbejde med de internationale finansieringsinstitutioner og andre donorer.

Kommissionen fremmer inden for rammerne af den bistand, der bevilges i henhold til denne forordning, samfinansiering med offentlige og private organisationer i medlemsstaterne.

Artikel 15

1. Hvert år forelægger Kommissionen en situationsrapport om gennemførelsen af bistandsprogrammet. Denne rapport skal ligeledes indeholde en evaluering af den allerede ydede bistand, herunder programmets effektivitet samt oplysninger om resultaterne af de overvågningsaktiviteter, der er foretaget i løbet af året. Rapporten sendes til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

2. På grundlag af disse rapporter kan Kommissionen fremsætte forslag til Rådet til ændring af denne forordning.

3. Desuden stiller Kommissionen statistiske oplysninger om tildeling af kontrakter til rådighed for ovennævnte organer. Indholdet og formen af de statistiske oplysninger, der skal fremlægges, drøftes med det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 16

Hvis elementer, der er afgørende for et fortsat samarbejde gennem bistand, ikke er til stede, særlig i tilfælde af overtrædelser af demokratiske principper og menneskerettighederne, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe beslutning om passende foranstaltninger vedrørende bistand til en partnerstat.

Samme procedure finder som en sidste udvej anvendelse i tilfælde af grov misligholdelse af partnerstaternes forpligtelser i henhold til partnerskabs- og samarbejdsaftalerne.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1999.

På Rådets vegne

K. HEMILÄ

Formand

*BILAG I***DE I ARTIKEL 1 OMHANDLEDE PARTNERSTATER**

Armenien	Mongoliet
Aserbajdsjan	Den Russiske Føderation
Belarus	Tadsjikistan
Georgien	Turkmenistan
Kasakhstan	Ukraine
Kirgisistan	Usbekistan
Moldova	

BILAG II

SAMARBEJDSOMRÅDER, DER ER NÆVNT I ARTIKEL 2, STK. 2, OG ARTIKEL 3, STK. 3 OG 4

1. Støtte til institutionelle, retlige og administrative reformer:
 - udvikling af retsstatsprincippet
 - støtte til en effektiv politisk planlægning
 - reform af den offentlige forvaltning på nationalt, regionalt og lokalt plan
 - støtte til udøvende og lovgivende organer (på nationalt, regionalt og lokalt plan)
 - støtte til aktiviteter i forbindelse med retlige og indre anliggender
 - styrkelse af de retlige og forskriftsmæssige rammer
 - støtte til gennemførelse af internationale forpligtelser
 - støtte til det civile samfund
 - støtte til uddannelse og erhvervsuddannelse.
2. Støtte til den private sektor og bistand til økonomisk udvikling:
 - fremme af små og mellemstore virksomheder
 - udvikling af bankvæsenet og systemet for finansielle tjenesteydelser
 - fremme af privat iværksætterånd, herunder joint ventures
 - industrielt samarbejde, herunder forskning
 - privatisering
 - virksomhedsomstrukturering
 - fremme af markedsorienterede rammer for handel og investeringer.
3. Støtte til behandling af de sociale konsekvenser af overgangen:
 - reform af sundheds-, pensions-, socialbeskyttelses- og forsikringssystemerne
 - bistand til at afhjælpe de sociale virkninger af omstruktureringen af industrien
 - bistand til social genopbygning
 - udvikling af arbejdsformidling, herunder omskoling.
4. Udvikling af infrastrukturnet:
 - transportnet
 - telekommunikationsnet
 - energirørledninger og -transmissionsnet
 - grænseovergangssteder.
5. Fremme af miljøbeskyttelse og forvaltning af naturressourcer:
 - udvikling af bæredygtige miljøpolitikker og en bæredygtig praksis på miljøområdet
 - fremme af harmonisering af miljøstandarder med Den Europæiske Unions standarder
 - energiteknologiske forbedringer inden for forsyning og slutbrug
 - fremme af bæredygtig brug og forvaltning af naturressourcer, herunder energibesparelser, effektiv energianvendelse og forbedring af miljøinfrastrukturer
6. Udvikling af landdistrikternes økonomi:
 - retlige og forskriftsmæssige rammer, herunder privatisering af jord
 - øget adgang til finansiering og fremme af erhvervsuddannelse
 - forbedring af distribution og markedsadgang.

I givet fald ydes der støtte til nuklear sikkerhed i overensstemmelse med prioriteringerne i artikel 2, stk. 5.

*BILAG III***INVESTERINGSFINANSIERING**

Investeringsfinansiering er berettiget på grundlag af følgende kriterier:

- multiplikatoreffekten, ifølge hvilken Fællesskabets bistand vil være ledsaget af flere investeringer fra andre kilder
- additionalitet, når Fællesskabets bistand vil tilskynde til investeringer, der ellers ikke ville blive foretaget
- områder af betydning for Fællesskabet.

Investeringsfinansiering kan ske i form af samfinansiering med andre kilder til investeringsfinansiering eller undtagelsesvis investering alene.

Prioriterede sektorer for investeringsfinansiering omfatter: grænseoverskridende samarbejde, herunder grænseinfrastrukturer, fremme af små og mellemstore virksomheder, miljøinfrastruktur og netværk. Direkte finansiering af egenkapital og indskud i individuelle selskaber er undtaget.

BILAG IV

PRINCIPPER FOR TILDELING AF KONTRAKTER VED UDBUD, NAVNLIG VED BEGRÆNSET UDBUD

1. Alle relevante oplysninger stilles sammen med udbudsbekendtgørelsen til rådighed for alle tilbudsgivere, der er optaget på den begrænsede liste, eller som anmoder herom som svar på bekendtgørelsen om et offentligt bud. Disse oplysninger omfatter navnlig bedømmelseskriterierne. Den tekniske bedømmelse af budet kan omfatte samtaler med de personer, der er nævnt i budet.
2. Kommissionen er formand for alle bedømmelseskommitéer og udpeger et tilstrækkeligt antal vurderingsmænd, inden buddene bekendtgøres. En af vurderingsmændene bør komme fra modtagerinstitutionen i det respektive modtagerland. Alle vurderingsmænd underskriver en erklæring om upartiskhed.
3. Budet bedømmes på grundlag af en vægtning af den tekniske kvalitet i forhold til prisen. Vægtningen af de to kriterier meddeles i udbudsbekendtgørelsen. Den tekniske bedømmelse udføres navnlig efter følgende kriterier: den organisation, den tidsplan, de metoder og den arbejdsplan, der foreslås til levering af tjenesteydelserne; kvalifikationer, erfaring og færdigheder hos det personale, der foreslås til levering af tjenesteydelserne, og brug af lokale virksomheder eller eksperter, deres integrering i projektet og deres bidrag til projektresultaternes holdbarhed. Tilbudsgiverens specifikke erfaringer med Tacis tages ikke i betragtning.
4. Tilbudsgivere, der ikke får tildelt budet, underrettes skriftligt herom med angivelse af årsagerne hertil og navnet på den virksomhed, der har fået tildelt budet.
5. Fysiske eller juridiske personer, der er involveret i udarbejdelsen af et projekt, kan ikke deltage i selve projektet. Hvis en deltagende tilbudsgiver ansætter sådanne personer i en hvilken som helst egenskab inden seks måneder efter afslutningen af deres medvirken i udbudsproceduren, kan den pågældende tilbudsgiver udelukkes fra at deltage i projektet. Tilbudsgivere, der er optaget på den begrænsede liste, er udelukket fra at deltage i bedømmelsen af budet.
6. Kommissionen sikrer, at alle handelsmæssigt følsomme oplysninger vedrørende et bud forbliver fortrolige.
7. Har en virksomhed, organisation eller institution vægtige grunde til at anmode om revision af et udbud, kan den altid henvende sig til Kommissionen. I så fald skal svaret på anmodningen indeholde en begrundelse.
8. I tilfælde af tildeling af kontrakter ved begrænset udbud som omhandlet i finansforordningens artikel 116 skal alle skriftlige interessetilkendegivelser registreres af Kommissionen, som lægger denne registrering til grund, når den udarbejder den begrænsede liste.

Endvidere kan andre oplysninger, navnlig fra det centrale konsulentregister for Tacis, tages i betragtning, når den begrænsede liste udarbejdes. Alle interesserede virksomheder, organisationer og institutioner kan optages i dette register.

9. Når Kommissionen udarbejder den begrænsede liste, skal den lade virksomhedens, organisationens eller institutionens kvalifikationer, interesse og muligheder for at påtage sig opgaven være en rettesnor. Antallet af virksomheder, organisationer og institutioner på en begrænset liste afhænger af projektets størrelse og kompleksitet og bør give det størst mulige valg.
- Virksomheder, organisationer og institutioner, der skriftligt har tilkendegivet deres interesser, orienteres om, hvorvidt de er blevet optaget på den begrænsede liste.
10. Hvert år giver Kommissionen det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg en oversigt over de virksomheder, organisationer og institutioner, der er blevet udpeget.
 11. I tilfælde af meget komplekse projekter kan Kommissionen foreslå virksomheder, organisationer og institutioner, som er optaget på en begrænset liste, at de danner sammenslutninger. I sådanne tilfælde sendes dette forslag sammen med hele listen til alle de virksomheder, organisationer og institutioner, der er optaget på den.
 12. Ved begrænset udbud skal der være mindst 60 kalenderdage mellem den endelige udtalelse fra det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg og bekendtgørelsen af udbuddet. I hastende tilfælde kan Kommissionen afkorte denne frist, forudsat at der sendes en detaljeret begrundelse herfor til nævnte udvalg.

Ved begrænset udbud skal der fastsættes en frist på mindst 60 kalenderdage fra datoen for afsendelse af opfordringen til at afgive bud. I hastende tilfælde kan denne frist afkortes, men den må ikke være på mindre end 40 kalenderdage. Kommissionen kan i undtagelsestilfælde forlænge denne frist, forudsat at der sendes en detaljeret begrundelse herfor til det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg. Alle ændringer af fristen skal meddeles de berørte virksomheder, organisationer eller institutioner rettidigt.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 100/2000
af 17. januar 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og
grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

- (2) ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. januar 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	94,2
	204	57,7
	624	99,6
	999	83,8
0707 00 05	052	107,9
	628	152,7
	999	130,3
0709 90 70	052	123,1
	204	110,0
	999	116,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	40,6
	204	40,9
	212	44,2
	220	24,3
	624	38,0
	999	37,6
0805 20 10	052	74,1
	204	58,1
	999	66,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,3
	204	54,4
	464	100,4
	624	66,7
	999	73,7
	052	64,6
0805 30 10	600	63,8
	999	64,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	82,8
	404	80,9
	720	71,3
	728	66,1
	999	75,3
	052	142,9
0808 20 50	064	62,1
	400	90,0
	720	111,3
	999	101,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2645/98 (EFT L 335 af 10.12.1998, s. 22). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 101/2000**af 17. januar 2000****om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i januar 2000 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekommes**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2648/98 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 8, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95 er der fastsat nærmere bestemmelser vedrørende ansøgningerne om eksportlicenser for de i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2973/79 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3434/87 ⁽⁴⁾, omhandlede produkter;
- (2) ved forordning (EØF) nr. 2973/79 er det fastsat, hvilke mængder kød der kan udføres i henhold til denne

forordning for første kvartal af 2000; der er ikke ansøgt om eksportlicenser for oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der er ikke indgivet ansøgninger om eksportlicens for det i forordning (EØF) nr. 2973/79 omhandlede oksekød for første kvartal af 2000.

Artikel 2

Der kan i løbet af de ti første dage af andet kvartal af 2000 indgives ansøgninger for 2 500 tons kød som omhandlet i artikel 1 i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 18. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 335 af 10.12.1998, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 336 af 29.12.1979, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 18.11.1987, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 102/2000
af 17. januar 2000
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2519/98⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 98/2000⁽⁵⁾;

- (2) i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering; nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 98/2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 98/2000 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 315 af 25.11.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 11 af 15.1.2000, s. 14.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	35,06	25,06
	af middelhø kvalitet ⁽¹⁾	45,06	35,06
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	34,70	24,70
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	34,70	24,70
	af middelhø kvalitet	78,22	68,22
	af ringe kvalitet	91,18	81,18
1002 00 00	Rug	85,34	75,34
1003 00 10	Byg, til udsæd	85,34	75,34
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	85,34	75,34
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	90,67	80,67
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	90,67	80,67
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	85,34	75,34

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelhø kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(den 14. januar 2000)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	114,18	99,94	90,39	84,32	149,21 (**)	139,21 (**)	98,93 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	35,39	6,12	2,70	9,24	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie («discount») på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Golfen.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 15,16 EUR/t; Great Lakes-Rotterdam: 27,55 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 1999/94/EF**af 13. december 1999****om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge traktatens artikel 174 kræves der en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne; rationel anvendelse af energi er et af de vigtigste midler til at nå dette mål og nedsætte miljøforureningen;
- (2) endemålet med FN's rammekonvention om klimaændringer er at opnå en stabilisering af atmosfærens koncentrationer af drivhusgasser på et niveau, som kan forhindre farlige antropogene forstyrrelser af klimasy-stemet;
- (3) Fællesskabet har i henhold til Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev vedtaget på Kyoto-konferencen i december 1997, accepteret at tilstræbe i perioden 2008 til 2012 at nedbringe sine emissioner af en kurv af drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990-niveauet;
- (4) Kommissionen har i erkendelse af personbilers betydning som kilde til CO₂-emissioner foreslået en fællesskabsstrategi med henblik på at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og forbedre brændstoføkonomien; i sine konklusioner af 25. juni 1996 hilste Rådet Kommissionens strategi velkommen;
- (5) information er en nøgelfaktor for markedskræfternes udfoldelse, og nøjagtig, relevant og sammenlignelig information om personbilers specifikke brændstofforbrug og CO₂-emissioner kunne påvirke forbrugervalget i retning af biler, som bruger mindre brændstof og dermed udsender mindre CO₂, og således tilskynde fabri-

kanterne til at tage skridt til at nedsætte brændstofforbruget i de biler, de fremstiller;

- (6) mærkning på brugte biler på salgsstedet vil kunne påvirke købere af fabriksnye biler til at købe biler med et lavt forbrug, da forbruget vil blive taget i betragtning, når bilen videresælges; det vil derfor i forbindelse med første revision af dette direktiv være hensigtsmæssigt at overveje at udvide anvendelsesområdet til brugte biler, der er omfattet af Kommissionens direktiv 93/116/EF af 17. december 1993 om tilpasning af Rådets direktiv 80/1268/EØF om motordrevne køretøjers brændstofforbrug til den tekniske udvikling ⁽⁴⁾;
- (7) det er derfor nødvendigt at udvikle en brændstoføkonomimærkning for alle nye personbiler, der udstilles på et salgssted;
- (8) en brændstoføkonomimærkning bør indeholde information om brændstofforbrug og specifikke CO₂-emissioner, der er blevet bestemt i overensstemmelse med de harmoniserede standarder og metoder i Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 om motorkøretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug ⁽⁵⁾;
- (9) det er nødvendigt, at supplerende standardiseret information om brændstofforbruget og specifikke CO₂-emissioner for alle versioner på nybilmarkedet er tilgængelig i en passende form på salgsstedet og fra et organ, som medlemsstaten har udpeget dertil; sådan information kan være nyttig for forbrugere, som beslutter sig til køb, inden de træder ind i udstillingslokalet, eller som vælger ikke at gøre brug af en forhandler og ikke at besøge et biludstillingslokale, når de køber en personbil;
- (10) det er vigtigt, at potentielle kunder på salgsstedet oplyses om, hvilke af de personbilmodeller, som kan fås gennem dette salgssted, der er de mest brændstofeffektive;
- (11) alt reklamemateriale og eventuelt alle andre former for reklame, der anvendes i markedsføringen af nye personbiler, bør indeholde de relevante data for de pågældende personbilmodellers brændstofforbrug og CO₂-emissioner —

⁽¹⁾ EFT C 305 af 3.10.1998, s. 2, og EFT C 83 af 25.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 40 af 15.2.1999, s. 45.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. december 1999 (EFT C 98 af 9.4.1999, s. 252), Rådets fælles holdning af 23. februar 1999 (EFT C 123 af 4.5.1999, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 4. november 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 329 af 30.12.1993, s. 39.

⁽⁵⁾ EFT L 375 af 31.12.1980, s. 36. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/116/EF.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at sikre, at oplysninger om nye personbilers brændstoføkonomi og CO₂-emissioner gøres tilgængelige for forbrugerne, når bilerne udbydes til salg eller leasing i Fællesskabet, således at forbrugerne kan foretage et informeret valg.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »personbil«: et motorkøretøj af klasse M₁, som defineret i bilag II til direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁾, som falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 80/1268/EØF. Betegnelsen omfatter ikke køretøjer, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 92/61/EØF ⁽²⁾, og motorkøretøjer til særlig anvendelse som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 70/156/EØF
- 2) »ny personbil«: en personbil, der ikke tidligere er solgt til en person, som ville købe den med et andet formål end at sælge eller levere den
- 3) »typeattest«: den attest, som er omhandlet i artikel 6 i direktiv 70/156/EØF
- 4) »salgssted«: en lokalitet, f.eks. et biludstillingslokale eller en forplads, hvor nye personbiler er udstillet eller udbydes til salg eller leasing til potentielle kunder. Messer, hvor nye personbiler fremvises for offentligheden, er omfattet af denne definition
- 5) »officielt brændstofforbrug«: det brændstofforbrug, der er typegodkendt af godkendelsesmyndigheden i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 80/1268/EØF, og som er nævnt i bilag VIII til direktiv 70/156/EØF og knyttet til EF-typegodkendelsesdokumentationen, eller i overensstemmelsesattesten. Hvis en model omfatter flere varianter og/eller versioner, skal den værdi, der anføres for denne models brændstofforbrug, bygge på den variant og/eller version i gruppen, der har det højeste officielle brændstofforbrug
- 6) »officielle specifikke CO₂-emissioner«: for en given personbil de emissioner, som måles i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 80/1268/EØF, og som er nævnt i bilag VIII til direktiv 70/156/EØF, og knyttet til EF-typegodkendelsesdokumentationen, eller i overensstemmelsesattesten. Hvis en model omfatter flere varianter og/eller versioner, skal de værdier, der anføres for denne models CO₂-emissioner, bygge på den variant og/eller version i gruppen, der har de højeste officielle CO₂-emissioner.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om typegodkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1). Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/91/EF (EFT L 11 af 16.1.1999, s. 25).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer (EFT L 225 af 10.8.1992, s. 72). Direktivet er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- 7) »brændstoføkonomimærkning«: en mærkning, der indeholder forbrugeroplysninger om det officielle brændstofforbrug for og de officielle specifikke CO₂-emissioner fra den bil, som mærkningen er anbragt på
- 8) »brændstoføkonomioversigt«: en samling data om det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner for hver model, der kan fås på markedet for nye biler
- 9) »reklamemateriale«: alle tryksager, som anvendes i markedsføring af samt reklame og salgsfremme for køretøjer over for den brede offentlighed. Dette omfatter som minimum tekniske manualer, brochurer, annoncer i aviser, blade og fagpresse samt plakater
- 10) »fabrikat«: fabrikantens firmanavn, og det er den betegnelse, der er anført i overensstemmelsesattesten og typegodkendelsesdokumentationen
- 11) »model«: det kommercielle navn for fabrikatet, typen og, hvis de foreligger, og det er hensigtsmæssigt, variant og version af en personbil
- 12) »type«, »variant« og »version«: de forskellige køretøjer af et givet fabrikat, der er anmeldt af fabrikanten, jf. bilag II.B til direktiv 70/156/EØF, og som kan identificeres entydigt ved alfanumeriske tegn for type, variant og version.

Artikel 3

Medlemsstaterne sikrer, at en brændstoføkonomi- og CO₂-emissionsmærkning, der opfylder kravene i bilag I, er anbragt klart synligt på eller i nærheden af hver enkelt ny personbilmodel på salgsstedet.

Artikel 4

Kommissionen udarbejder en internetoversigt på fællesskabsplan, og medlemsstaterne sikrer, at der i samarbejde med fabrikanterne og under overholdelse af kravene i bilag II mindst en gang om året udarbejdes en oversigt over brændstoføkonomi og CO₂-emissioner. Denne oversigt skal være kompakt og flytbar, og forbrugerne skal på anmodning kunne få den gratis på salgsstedet samt hos et organ, som den enkelte medlemsstat har udpeget dertil.

Den eller de myndigheder, der er nævnt i artikel 8, kan samarbejde om at udarbejde oversigten.

Artikel 5

Medlemsstaterne sikrer, at der for hvert enkelt bilfabrikat anbringes en plakat (eller alternativt et display) med data om det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner for alle nye personbilmodeller, som udstilles eller udbydes til salg eller leasing på eller gennem det pågældende salgssted. Disse data skal anbringes på et iøjnefaldende sted og som foreskrevet i bilag III.

Artikel 6

Medlemsstaterne sikrer, at alt reklamemateriale indeholder dataene for det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner for de personbilmodeller, som det omhandler, i overensstemmelse med kravene i bilag IV.

Medlemsstaterne sørger efter omstændighederne for andre former for reklame end det ovenfor anførte reklamemateriale med henblik på at angive de officielle CO₂-emissionsdata og data for det officielle brændstofforbrug for de specifikke bilmodeller, der er omhandlet deri.

Artikel 7

Medlemsstaterne sikrer, at forekomsten på mærkninger, oversigter, plakater eller reklamemateriale eller andre former for reklame som omhandlet i artikel 3, 4, 5 og 6 af andre mærker, symboler eller påskrifter vedrørende brændstofforbrug eller CO₂-emissioner, som ikke overholder kravene i dette direktiv, forbydes, hvis de kan forvirre potentielle købere af nye personbiler.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilken eller hvilke kompetente myndigheder der er ansvarlige for gennemførelse og forvaltning af forbrugeroplysningsordningen i dette direktiv.

Artikel 9

Eventuelle ændringer, som er nødvendige for at tilpasse dette direktivs bilag, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 10 og efter høring af forbrugerorganisationer og andre interesserede parter.

For at bidrage til denne tilpasningsproces sender hver medlemsstat senest den 31. december 2003 Kommissionen en rapport om effektiviteten af bestemmelserne i dette direktiv, der dækker perioden fra den 18. januar 2001 til den 31. december 2002. Udformningen af denne rapport fastlægges efter proceduren i artikel 10 senest den 18. januar 2001.

Desuden træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 10 foranstaltninger med henblik på:

- a) yderligere specificering af den mærkning, der er nævnt i artikel 3, ved ændring af bilag I
- b) yderligere specificering af kravene til den oversigt, der er nævnt i artikel 4, med henblik på at klassificere nye bilmodeller og således gøre det muligt at udarbejde en liste over modellerne efter CO₂-emissioner og brændstofforbrug i specifikke klasser, herunder en klasse til opførelse af de mest brændstoføkonomiske nye bilmodeller
- c) udarbejdelse af anbefalinger med henblik på anvendelse af principperne i de bestemmelser om reklamemateriale, der

findes i artikel 6, stk. 1, på andre medier og andre former for reklame.

Artikel 10

Udvalg

Kommissionen består af et udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 11

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 18. januar 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1999.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

S. HASSI

Formand

BILAG I

BESKRIVELSE AF MÆRKNINGEN OM BRÆNDSTOFØKONOMI OG CO₂-EMISSIONER

Medlemsstaterne sikrer, at al brændstoføkonomimærkning på deres område som minimum:

- 1) er standardiseret, hvilket muliggør større forbrugergenkendelse
- 2) overholder målet 297 mm × 210 mm (A4)
- 3) indeholder en henvisning til model og brændstoftype for den personbil, som mærkningen er knyttet til
- 4) indeholder angivelse af den numeriske værdi for det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner. Værdien for det officielle brændstofforbrug angives enten i liter pr. 100 kilometer (l/100 km), kilometer pr. liter (km/l) eller en passende kombination af disse, med én decimal. De officielle specifikke CO₂-emissioner angives afrundet til nærmeste hele tal i gram pr. kilometer (g/km).

Disse værdier kan angives i andre enheder (gallon og mil), såfremt det er foreneligt med bestemmelserne i direktiv 80/181/EØF ⁽¹⁾

- 5) indeholder nedenstående tekst om adgangen til at få en oversigt over brændstofforbrug og CO₂-emissioner:

»En oversigt over brændstoføkonomi og CO₂-emissioner med tal for alle nye personbilmodeller fås gratis på alle salgssteder.«

- 6) indeholder følgende tekst:

»Ud over bilens brændstofeffektivitet spiller også køremåde og andre ikke-tekniske forhold en rolle, når en bils brændstofforbrug og CO₂-emissioner skal bestemmes. CO₂ er den drivhusgas, der er hovedansvarlig for den globale opvarmning.«

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/181/EØF af 20. december 1979 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder og om ophævelse af direktiv 71/354/EØF (EFT L 39 af 15.2.1980, s. 40). Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/617/EØF (EFT L 357 af 7.12.1989, s. 28).

BILAG II

BESKRIVELSE AF OVERSIGTEN OVER BRÆNDSTOFØKONOMI OG CO₂-EMISSIONER

Medlemsstaterne sikrer, at oversigten over brændstoføkonomi og CO₂-emissioner mindst indeholder følgende informationer:

- 1) En liste over alle nye personbilmodeller, der udbydes til salg i medlemsstaterne hvert år, opdelt efter fabrikat i alfabetisk rækkefølge. Hvis oversigten i en medlemsstat ajourføres mere end én gang om året, skal den indeholde en liste over alle nye personbilmodeller, der kan fås på den dato, hvor den ajourførte oversigt offentliggøres.
- 2) For hver model, der er angivet i oversigten, anføres brændstoftypen, den numeriske værdi for det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner. Værdien for det officielle brændstofforbrug udtrykkes enten i liter pr. 100 kilometer (l/100 km), kilometer pr. liter (km/l) eller en passende kombination af disse, med én decimal. De officielle specifikke CO₂-emissioner angives afrundet til nærmeste hele tal i gram pr. kilometer (g/km).

Disse værdier kan angives i andre enheder (gallon og mil), såfremt det er foreneligt med bestemmelserne i direktiv 80/181/EØF.
- 3) En iøjnefaldende liste over de ti mest brændstofeffektive nye personbilmodeller ordnet efter stigende specifikke CO₂-emissioner for den enkelte brændstoftype. Listen skal angive model, den numeriske værdi for det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner.
- 4) Råd til bilisterne om, at korrekt brug og regelmæssig vedligeholdelse af køretøjet samt kørselsadfærd, som f.eks. at undgå aggressiv kørsel, nedsætte farten, forudse bremsning, korrekt dæktryk, reducere tomgangsperioder og undgå overlæs, forbedrer brændstofforbruget og mindsker deres personbils CO₂-emissioner.
- 5) En forklaring af drivhusgasemissionernes virkninger, de mulige klimaforandringer og motorkøretøjers rolle heri samt oplysninger om de forskellige brændstofmuligheder, der står til forbrugers rådighed, og disses miljøvirkninger baseret på de seneste videnskabelige resultater og lovgivningsmæssige krav.
- 6) En henvisning til Fællesskabets mål for gennemsnitlige CO₂-emissioner fra nye personbiler og datoen for, hvornår målet skal nås.
- 7) En henvisning til Kommissionens internetoversigt over brændstoføkonomi og CO₂-emissioner, hvis en sådan findes.

BILAG III

BESKRIVELSE AF DEN PLAKAT, DER SKAL VÆRE UDSSTILLET PÅ SALGSSTEDET

Medlemsstaterne sikrer, at plakaten/plakaterne mindst opfylder nedenstående krav:

- 1) Plakaten skal en mindstestørrelse på 70 cm × 50 cm.
- 2) Informationerne på plakaten skal være letlæselige.
- 3) Personbilmodellerne grupperes og anføres særskilt efter brændstoftype (benzin eller diesel). Inden for den enkelte brændstoftype ordnes modellerne efter stigende CO₂-emissioner, med modellen med det laveste officielle brændstofforbrug øverst.
- 4) For hver personbilmodel på listen angives den numeriske værdi for det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner. Værdien for det officielle brændstofforbrug udtrykkes enten i liter pr. 100 kilometer (l/100 km), kilometer pr. liter (km/l) eller en passende kombination af disse, med én decimal. De officielle specifikke CO₂-emissioner angives afrundet til nærmeste hele tal i gram pr. kilometer (g/km).

Disse værdier kan angives i andre enheder (gallon og mil), såfremt det er foreneligt med bestemmelserne i direktiv 80/181/EØF.

Nedenfor vises et forslag til udformning.

Brændstoftype	Rækkefølge	Model	CO ₂ -emission	Brændstofforbrug
Benzin	1			
	2			
	...			
Diesel	1			
	2			
	...			

- 5) Plakaten skal indeholde nedenstående tekst om muligheden for at få udleveret en oversigt over brændstoføkonomi og CO₂-emissioner:
 »En oversigt over brændstoføkonomi og CO₂-emissioner med tal for alle nye personbilmodeller fås gratis på alle salgssteder.«
- 6) Plakaten skal indeholde nedenstående tekst:
 »Ud over bilens brændstofeffektivitet spiller også køremåde og andre ikke-tekniske forhold en rolle, når en bils brændstofforbrug og CO₂-emissioner skal bestemmes. CO₂ er den drivhusgas, der er hovedansvarlig for den globale opvarmning.«
- 7) Plakaten skal ajourføres fuldstændigt mindst hver sjette måned. Mellem to ajourføringer tilføjes nye biler nederst på listen.

BILAG IV

ANFØRELSE AF DATA OM BRÆNDSTOFFORBRUG OG CO₂-EMISSIONER I REKLAMEMATERIALE

Medlemsstaterne sikrer, at alt reklamemateriale indeholder dataene for det officielle brændstofforbrug og de officielle specifikke CO₂-emissioner for de deri omhandlede køretøjer. Disse informationer bør mindst opfylde nedenstående krav:

- 1) De skal være letlæselige og mindst lige så iøjnefaldende som hovedparten af informationerne i reklamematerialet.
- 2) De skal være letforståelige, selv ved et overfladisk gennemsyn.
- 3) De officielle brændstofforbrugsdata bør anføres for alle de forskellige bilmodeller i reklamematerialet. Hvis der anføres mere end én model, kan enten de officielle brændstofforbrugsdata for alle anførte modeller eller forskellen mellem de dårligste og de bedste forbrugsdata angives. Brændstofforbruget angives enten i liter pr. 100 kilometer (l/100 km), kilometer pr. liter (km/l) eller en passende kombination haraf. Alle numeriske data angives med én decimal.

Disse værdier kan angives i andre enheder (gallon og mil), såfremt det er foreneligt med bestemmelserne i direktiv 80/181/EØF.

Hvis reklamematerialet kun indeholder omtale af fabrikatet og ikke af en bestemt model, er det ikke påkrævet at anføre brændstofforbrugsdata.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 17. december 1999

om ophævelse af beslutningen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland

(2000/33/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 104, stk. 1, skal medlemsstaterne undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;
- (2) den i traktatens artikel 104 beskrevne procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud foreskriver, hvorledes der vedtages en beslutning om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorledes denne beslutning ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder yderligere bestemmelser om implementeringen af denne procedure; forordning (EF) nr. 3605/93 ⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol; stabilitets- og vækstpacten bestående af Det Europæiske Råds Amsterdam-resolution af 17. juni 1997 ⁽²⁾ og Rådets forordninger (EF) nr. 1466/97 ⁽³⁾ og (EF) nr. 1467/97 ⁽⁴⁾ indeholder en række ledende principper, regler og afklaringer med henblik på gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, overvågningen af budgetstillinger og overvågningen og samordningen af de økonomiske politikker i tredje fase af ØMU;
- (3) på grundlag af en henstilling fra Kommissionen besluttede Rådet den 26. september 1994 i overensstemmelse med traktatens artikel 104, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland; i overens-

stemmelse med traktatens artikel 104, stk. 7, rettede Rådet 7. november 1994, 24. juli 1995, 16. september 1996, 15. september 1997 og 29. maj 1998 henstillinger til Grækenland med henblik på at bringe denne situation til ophør;

- (4) i henhold til traktatens artikel 104, stk. 12, ophæver Rådet sin beslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud, når det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

- (5) når Rådet ophæver sin beslutning, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; definitionen af begreberne »offentlig«, »underskud« og »investeringer« er fastlagt i protokollen vedrørende uforholdsmæssigt store underskud ved henvisning til det europæiske nationalregnskabssystem, anden udgave; med udgangspunkt i oplysningerne fra Kommissionen, efter indberetning fra Grækenland i september 1999 og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 3605/93 kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud blev reduceret til 2,5 % af BNP i 1998 fra 4,0 % i 1997 og 13,8 % i 1993. Resultatet i 1998 var en anelse højere end de 2,4 %, som Rådet havde anbefalet som mål for underskuddet det pågældende år. De offentlige investeringsudgifter, der udgjorde 3,7 % af BNP i 1998, oversteg for første gang det offentlige underskud. De seneste års finanspolitiske konsolidering har bygget på et stigende primært overskud; rentebetalingerne er gradvis blevet reduceret som følge af rentefaldet og mindskelsen af den offentlige gældskvote. Underskuddet i 1999 anslås til 1,9 % af BNP. Ifølge den i 1998 ajourførte version af det græske konvergensprogram, der blev fremlagt i overensstemmelse med kravene i stabilitets- og vækstpacten, forventes det, at det offentlige underskud vil falde yderligere til 0,8 % af BNP i 2001.

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

Den offentlige gældskvote toppede ved 112,3 % af BNP i 1996; i de efterfølgende to år blev den reduceret med 6 procentpoint til 106,3 % af BNP i 1998. Det skønnes, at gældskvoten vil ligge på 104,5 % af BNP i 1999. I henhold til den i 1998 ajourførte version af det græske konvergensprogram er der mulighed for, at gældskvoten vil falde til under 100 % af BNP i 2001. Den græske regering har bekræftet, at den vil søge at holde det primære overskud på et niveau, som bidrager kraftigt til mindskelse af gældskvoten. Det primære overskud er af afgørende betydning for et fortsat bæredygtigt fald i gældskvoten.

Underskuddet lå under traktatens referenceværdi i 1998 og forventes at forblive under denne værdi i 1999 og at falde yderligere på mellemlang sigt; bruttogældskvoten er faldende, og det forventes, at den vil fortsætte med at falde i de kommende år —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en generel vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Grækenland er blevet korigeret.

Artikel 2

Rådets beslutning af 26. september 1994 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland ophæves.

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1999.

På Rådets vegne

K. HEMILÄ

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 1999

om EF-tilskud til dækning af Portugals udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter

(meddelt under nummer K(1999) 4516)

(Kun den portugisiske udgave er autentisk)

(2000/34/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/53/EF ⁽²⁾, særlig artikel 19, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 77/93/EØF kan der ydes EF-tilskud til medlemsstaterne til dækning af direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger, som er truffet eller planlægges truffet for at bekæmpe skadegørere, der er indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i EF, og i sidste ende udrydde dem eller, hvis det ikke er muligt, holde dem under kontrol;
- (2) Portugal har ansøgt om et sådant EF-tilskud og sendt et handlingsprogram for at udrydde *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al., det agens, der forårsager kartoffelbrunbakteriose, indslæbt til Portugal i 1995. I dette program redegøres der for mål, foranstaltninger, deres varighed og udgifterne hertil, så EF kan bidrage til at finansiere det;
- (3) EF-tilskuddet kan dække op til 50 % af de refusionsberettigede udgifter;
- (4) de udgifter, som Portugal har afholdt i 1996 og 1997, har direkte med destruktion af inficerede kartofler, desinfektion af maskiner og lokaler, ukrudtsbekæmpelse i det

smitteramte område, plantesundhedskontrol, prøveudtagning af kartofler og analyser at gøre;

- (5) på grundlag af de tekniske oplysninger fra Portugal har Den Stående Komité for Plantesundhed kunnet foretage en præcis og udtømmende analyse af situationen;
- (6) regionen Madeira modtager et særligt EF-tilskud til gennemførelse af et program for udryddelse og bekæmpelse af andre skadegørere på planter og planteprodukter end *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al.;
- (7) tilskuddet i artikel 2 er ikke til hinder for et eventuelt tilskud til yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at realisere målet, som er at udrydde eller få de pågældende skadegørere under kontrol; et sådant bidrag ville være genstand for en efterfølgende beslutning;
- (8) denne beslutning foregriber ikke resultatet af Kommissionens undersøgelse i henhold til artikel 19d i direktiv 77/93/EØF af, hvorvidt indslæbningen af den pågældende skadegører skyldes utilstrækkelige undersøgelser eller kontrol, og konsekvenserne af Kommissionens undersøgelse;
- (9) de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det godkendes, at der tildeles et EF-tilskud til dækning af Portugals direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger som defineret i artikel 19c, stk. 2, i direktiv 77/93/EØF til bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum*.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 142 af 5.6.1999, s. 29.

Artikel 2

EF-tilskuddet kan højst være på 137 819 EUR.

Artikel 3

1. Med forbehold af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d, stk. 1 i direktiv 77/93/EØF udbetales EF-tilskuddet først, når Kommissionen har fået bevis for de foranstaltninger, der er truffet, i form af dokumentation vedrørende forekomsten og udryddelsen af *Ralstonia solanacearum*.

2. Den i stk. 1 nævnte dokumentation omfatter følgende:

- a) en udryddelsesrapport for hver bedrift, hvor der er destrueret planter eller planteprodukter. Rapporten skal indeholde oplysning om:
- bedriftens beliggenhed og adresse
 - datoen for, hvornår der opstod mistanke om forekomsten af *Ralstonia solanacearum*, og datoen for, hvornår forekomsten blev bekræftet
 - mængden af destruerede planter og planteprodukter
 - destruktions- og desinfektionsmetoden
 - antallet af prøver, der er udtaget til undersøgelse og kontrol for forekomsten af *Ralstonia solanacearum*

— kontrolmetoden

— resultaterne af undersøgelser og/eller kontrol

— formodet årsag til forekomsten i Portugal

b) en kontrolrapport om forekomsten af *Ralstonia solanacearum* og om omfanget af kontamineringen med *Ralstonia solanacearum*, herunder nærmere oplysninger om, hvilken kontrol der er foretaget heraf

c) en regnskabsrapport med en liste over modtagere og deres adresser samt det beløb, de har fået udbetalt (eksklusive moms og afgifter).

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1999.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 1999

om EF-tilskud til dækning af Italiens udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter

(meddelt under nummer K(1999) 4517)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2000/35/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/53/EF ⁽²⁾, særlig artikel 19, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 77/93/EØF kan der ydes EF-tilskud til medlemsstaterne til dækning af direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger, som er truffet eller planlægges truffet for at bekæmpe skadegørere, der er indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i EF, og i sidste ende udrydde dem eller, hvis det ikke er muligt, holde dem under kontrol;
- (2) Italien har ansøgt om et sådant EF-tilskud og sendt et handlingsprogram for at udrydde *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al., det agens, der forårsager kartoffelbrunbakteriose, indslæbt til Italien i 1995. I dette program redegøres der for mål, foranstaltninger, deres varighed og udgifterne hertil, så EF kan bidrage til at finansiere det;
- (3) EF-tilskuddet kan dække op til 50 % af de refusionsberettigede udgifter;
- (4) de udgifter, som Italien har afholdt i 1995 og 1996, som blev taget i betragtning i denne beslutning, har direkte med plantesundhedskontrol, prøveudtagning og analyser af kartofler at gøre;
- (5) på grundlag af de tekniske oplysninger fra Italien har Den Stående Komité for Plantesundhed kunnet foretage en præcis og udtømmende analyse af situationen;
- (6) tilskuddet i artikel 2 er ikke til hinder for et eventuelt tilskud til yderligere udgifter, anført i ansøgningen fra Italien, men ikke taget i betragtning i denne beslutning,

eller til yderligere foranstaltninger, der er taget eller vil blive taget, og som er nødvendige for at (realisere målsætningen om at) udrydde eller få de pågældende skadegørere under kontrol; et sådant bidrag ville være genstand for en efterfølgende beslutning;

- (7) denne beslutning foregriber ikke resultatet af Kommissionens undersøgelse i henhold til artikel 19d i direktiv 77/93/EØF af, hvorvidt indslæbningen af den pågældende skadegører skyldes utilstrækkelige undersøgelser eller kontrol, og konsekvenserne af Kommissionens undersøgelse;

- (8) de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det godkendes, at der tildeles et EF-tilskud til dækning af Italiens direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger som defineret i artikel 19c, stk. 2, i direktiv 77/93/EØF til bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum*.

Artikel 2

EF-tilskuddet kan højst være på 18 365 EUR.

Tilskuddet fordeles således:

- 9 585 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum* i Veneto
- 8 780 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum* i Emilia-Romagna.

Artikel 3

1. Med forbehold af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d, stk. 1 i direktiv 77/93/EØF udbetales EF-tilskuddet først, når Kommissionen har fået bevis for de foranstaltninger, der er truffet, i form af dokumentation vedrørende forekomsten og udryddelsen af *Ralstonia solanacearum*.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 142 af 5.6.1999, s. 29.

2. Den i stk. 1 nævnte dokumentation omfatter følgende:
- a) en udryddelsesrapport for hver bedrift, hvor der er destrueret planter eller planteprodukter. Rapporten skal indeholde oplysning om:
- bedriftens beliggenhed og adresse
 - datoen for, hvornår der opstod mistanke om forekomsten af *Ralstonia solanacearum*, og datoen for, hvornår forekomsten blev bekræftet
 - mængden af destruerede planter og planteprodukter
 - destruktions- og desinfektionsmetoden
 - antallet af prøver, der er udtaget til undersøgelse og kontrol for forekomsten af *Ralstonia solanacearum*
 - kontrolmetoden
 - resultaterne af undersøgelser og/eller kontrol
 - formodet årsag til forekomsten i Italien
- b) en kontrolrapport om forekomsten af *Ralstonia solanacearum* og om omfanget af kontamineringen med *Ralstonia*

solanacearum, herunder nærmere oplysninger om, hvilken kontrol der er foretaget heraf

- c) en regnskabsrapport med en liste over modtagere og deres adresser samt det beløb, de har fået udbetalt (eksklusive moms og afgifter).

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1999.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 1999

om EF-tilskud til dækning af Spaniens udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter

(meddelt under nummer K(1999) 4518)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(2000/36/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/53/EF ⁽²⁾, særlig artikel 19, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til direktiv 77/93/EØF kan der ydes EF-tilskud til medlemsstaterne til dækning af direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger, som er truffet eller planlægges truffet for at bekæmpe skadegørere, der er indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i EF, og i sidste ende udrydde dem eller, hvis det ikke er muligt, holde dem under kontrol;

(2) Spanien har ansøgt om et sådant EF-tilskud og sendt handlingsprogrammer for at udrydde: *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Smith) Davis et al., det agens, der forårsager kartofflens ringbakteriose, indslæbt til Spanien i 1995; *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al., det agens, der forårsager kartoffelbrunbakteriose, indslæbt til Spanien i 1996; *Erwinia amylovora* (Burrill) Winslow et al., indslæbt til Spanien i 1996. I disse programmer redegøres der for mål, foranstaltninger, deres varighed og udgifterne hertil, så EF kan bidrage til at finansiere dem;

(3) EF-tilskuddet kan dække op til 50 % af de refusionsberettigede udgifter;

(4) de udgifter, som Spanien har afholdt i 1996 og 1997, har direkte med destruktion af inficerede planter og planteprodukter, plantesundhedskontrol, prøveudtagning og analyser at gøre;

(5) på grundlag af de tekniske oplysninger fra Spanien har Den Stående Komité for Plantesundhed kunnet foretage en præcis og udtømmende analyse af situationen;

(6) tilskuddet i artikel 2 er ikke til hinder for et eventuelt tilskud til yderligere udgifter, anført i ansøgningen fra Spanien, men ikke taget i betragtning i denne beslutning, eller til yderligere foranstaltninger, der er taget eller vil blive taget, og som er nødvendige for at (realisere målsætningen om at) udrydde eller få de pågældende skadegørere under kontrol; et sådant bidrag ville være genstand for en efterfølgende beslutning;

(7) denne beslutning foregriber ikke resultatet af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d i direktiv 77/93/EØF af, hvorvidt indslæbningen af de pågældende skadegørere skyldes utilstrækkelige undersøgelser eller kontrol, og konsekvenserne af Kommissionens undersøgelser;

(8) de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det godkendes, at der tildeles et EF-tilskud til dækning af Spaniens direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger som defineret i artikel 19c, stk. 2, i direktiv 77/93/EØF til bekæmpelse af *Clavibacter michiganensis*, *Ralstonia solanacearum* og *Erwinia amylovora*.

Artikel 2

EF-tilskuddet kan højst være på 18 102 EUR.

Tilskuddet fordeles således:

- 8 806 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Clavibacter michiganensis*
- 5 644 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum*
- 3 652 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Erwinia amylovora*.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 142 af 5.6.1999, s. 29.

Artikel 3

1. Med forbehold af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d, stk. 1, i direktiv 77/93/EØF udbetales EF-tilskuddet først, når Kommissionen har fået bevis for de foranstaltninger, der er truffet, i form af dokumentation vedrørende forekomsten og udryddelsen af de skadegørere, som er nævnt i artikel 1.

2. Den i stk. 1 nævnte dokumentation omfatter følgende:

- a) en udryddelsesrapport for hver bedrift, hvor der er destrueret planter eller planteprodukter. Rapporten skal indeholde oplysning om:
- bedriftens beliggenhed og adresse
 - datoen for, hvornår der opstod mistanke om forekomsten af skadegøreren, og datoen for, hvornår forekomsten blev bekræftet
 - mængden af destruerede planter og planteprodukter
 - destruktions- og desinfektionsmetoden
 - antallet af prøver, der er udtaget til undersøgelse og kontrol for forekomsten af skadegøreren

- kontrolmetoden
- resultaterne af undersøgelser og/eller kontrol
- formodet årsag til forekomsten i Spanien

- b) en kontrolrapport om forekomsten af skadegørerne i artikel 1 og om omfanget af kontamineringen med disse skadegørere, herunder nærmere oplysninger om, hvilken kontrol der er foretaget heraf
- c) en regnskabsrapport med en liste over modtagere og deres adresser samt det beløb, de har fået udbetalt (eksklusive moms og afgifter).

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1999.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 1999

om EF-tilskud til dækning af Grækenlands udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter

(meddelt under nummer K(1999) 4519)

(Kun den græske udgave er autentisk)

(2000/37/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/53/EF ⁽²⁾, særlig artikel 19, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til direktiv 77/93/EØF kan der ydes EF-tilskud til medlemsstaterne til dækning af direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger, som er truffet eller planlægges truffet for at bekæmpe skadegørere, der er indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i EF, og i sidste ende udrydde dem eller, hvis det ikke er muligt, holde dem under kontrol;

(2) Grækenland har ansøgt om et sådant EF-tilskud og sendt handlingsprogrammer for at udrydde: *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Smith) Davis et al., det agens, der forårsager kartofflens ringbakteriose, indslæbt til Grækenland i 1997; *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al., det agens, der forårsager kartoffelbrunbakteriose, indslæbt til Grækenland i 1997. I disse programmer redegøres der for mål, foranstaltninger, deres varighed og udgifterne hertil, så EF kan bidrage til at finansiere dem;

(3) EF-tilskuddet kan dække op til 50 % af de refusionsberettigede udgifter;

(4) de udgifter, som Grækenland har afholdt i 1997 og 1998, har direkte med destruktion af inficerede kartofler, desinfektion af maskiner og lokaler, plantesundhedskontrol, prøveudtagning af kartofler og analyser at gøre;

(5) på grundlag af de tekniske oplysninger fra Grækenland har Den Stående Komité for Plantesundhed kunnet foretage en præcis og udtømmende analyse af situationen;

(6) tilskuddet i artikel 2 er ikke til hinder for et eventuelt tilskud til yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at realisere målet, som er at udrydde eller få de pågældende skadegørere under kontrol; et sådant bidrag ville være genstand for en efterfølgende beslutning;

(7) denne beslutning foregriber ikke resultatet af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d i direktiv 77/93/EØF af, hvorvidt indslæbningen af de pågældende skadegørere skyldes utilstrækkelige undersøgelser eller kontrol, og konsekvenserne af Kommissionens undersøgelser;

(8) de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det godkendes, at der tildeles et EF-tilskud til dækning af Grækenlands direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger som defineret i artikel 19c, stk. 2, i direktiv 77/93/EØF til bekæmpelse af *Clavibacter michiganensis* og *Ralstonia solanacearum*.

Artikel 2

EF-tilskuddet kan højst være på 32 352 EUR.

Tilskuddet fordeles således:

- 30 885 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Clavibacter michiganensis*
- 1 467 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum*.

Artikel 3

1. Med forbehold af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d, stk. 1, i direktiv 77/93/EØF udbetales EF-tilskuddet først, når Kommissionen har fået bevis for de foranstaltninger, der er truffet, i form af dokumentation vedrørende forekomsten og udryddelsen af de skadegørere, som er nævnt i artikel 1.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 142 af 5.6.1999, s. 29.

2. Den i stk. 1 nævnte dokumentation omfatter følgende:
- a) en udryddelsesrapport for hver bedrift, hvor der er destrueret planter eller planteprodukter. Rapporten skal indeholde oplysning om:
- bedriftens beliggenhed og adresse
 - datoen for, hvornår der opstod mistanke om forekomsten af skadegøreren, og datoen for, hvornår forekomsten blev bekræftet
 - mængden af destruerede planter og planteprodukter
 - destruktions- og desinfektionsmetoden
 - antallet af prøver, der er udtaget til undersøgelse og kontrol for forekomsten af skadegøreren
 - kontrolmetoden
 - resultaterne af undersøgelser og/eller kontrol
 - formodet årsag til forekomsten i Grækenland
- b) en kontrolrapport om forekomsten af skadegørerne i artikel 1 og om omfanget af kontamineringen med disse skadegø-

rere, herunder nærmere oplysninger om, hvilken kontrol der er foretaget heraf

- c) en regnskabsrapport med en liste over modtagere og deres adresser samt det beløb, de har fået udbetalt (eksklusive moms og afgifter).

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1999.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 1999

om EF-tilskud til dækning af Frankrigs udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter

(meddelt under nummer K(1999) 4520)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(2000/38/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/53/EF ⁽²⁾, særlig artikel 19, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til direktiv 77/93/EØF kan der ydes EF-tilskud til medlemsstaterne til dækning af direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger, som er truffet eller planlægges truffet for at bekæmpe skadegørere, der er indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i EF, og i sidste ende udrydde dem eller, hvis det ikke er muligt, holde dem under kontrol;

(2) Frankrig har ansøgt om et sådant EF-tilskud og sendt handlingsprogrammer for at udrydde: *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Smith) Davis et al., det agens, der forårsager kartofflens ringbakteriose, indslæbt til Frankrig i 1997; *Globodera pallida* (Wollenweber) Behrens og *Globodera rostochiensis* (Stone) Behrens, indslæbt til Frankrig i 1997; *Xanthomonas axonopodis* pv. *dieffenbachiae* (Mc Culloch & Pirone) Vauterin et al., indslæbt til Frankrig i 1997. I disse programmer redogøres der for mål, foranstaltninger, deres varighed og udgifterne hertil, så EF kan bidrage til at finansiere dem;

(3) EF-tilskuddet kan dække op til 50 % af de refusionsberettigede udgifter;

(4) de udgifter, som Grækenland har afholdt i 1997, 1998 og 1999, har direkte med destruktion af inficerede planter og planteprodukter, desinfektion af maskiner og lokaler, plantesundhedskontrol, prøveudtagning og analyser af planter samt økonomiske tab at gøre;

(5) på grundlag af de tekniske oplysninger fra Frankrig har Den Stående Komité for Plantesundhed kunnet foretage en præcis og udtømmende analyse af situationen;

(6) de oversøiske departementer modtager et særligt EF-tilskud til gennemførelse af et program for udryddelse og bekæmpelse af andre skadegørere på planter og planteprodukter end *Xanthomonas axonopodis*;

(7) tilskuddet i artikel 2 er ikke til hinder for et eventuelt tilskud til yderligere udgifter, anført i ansøgningen fra Frankrig, men ikke taget i betragtning i denne beslutning, eller til yderligere foranstaltninger, der er taget eller vil blive taget, og som er nødvendige for at (realisere målsætningen om at) udrydde eller få de pågældende skadegørere under kontrol; et sådant bidrag ville være genstand for en efterfølgende beslutning;

(8) denne beslutning foregriber ikke resultatet af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d i direktiv 77/93/EØF af, hvorvidt indslæbningen af de pågældende skadegørere skyldes utilstrækkelige undersøgelser eller kontrol, og konsekvenserne af Kommissionens undersøgelser;

(9) de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det godkendes, at der tildeles et EF-tilskud til dækning af Frankrigs direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger som defineret i artikel 19c, stk. 2, i direktiv 77/93/EØF til bekæmpelse af *Clavibacter michiganensis*, *Globodera pallida* og *Globodera rostochiensis* samt *Xanthomonas axonopodis*.

Artikel 2

EF-tilskuddet kan højst være på 89 972 EUR.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 142 af 5.6.1999, s. 29.

Tilskuddet fordeles således:

- 5 437 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Clavibacter michiganensis*
- 3 821 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *G. pallida* og *G. rostochiensis*
- 80 714 EUR til foranstaltninger til bekæmpelse af *Xanthomonas axonopodis*.

Artikel 3

1. Med forbehold af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 19d, stk. 1, i direktiv 77/93/EØF udbetales EF-tilskuddet først, når Kommissionen har fået bevis for de foranstaltninger, der er truffet, i form af dokumentation vedrørende forekomsten og udryddelsen af de skadegørere, som er nævnt i artikel 1.

2. Den i stk. 1 nævnte dokumentation omfatter følgende:

- a) en udryddelsesrapport for hver bedrift, hvor der er destrueret planter eller planteprodukter. Rapporten skal indeholde oplysning om:
 - bedriftens beliggenhed og adresse
 - datoen for, hvornår der opstod mistanke om forekomsten af skadegøreren, og datoen for, hvornår forekomsten blev bekræftet

- mængden af destruerede planter og planteprodukter
- destruktions- og desinfektionsmetoden
- antallet af prøver, der er udtaget til undersøgelse og kontrol for forekomsten af skadegøreren
- kontrolmetoden
- resultaterne af undersøgelser og/eller kontrol
- formodet årsag til forekomsten i Frankrig

b) en kontrolrapport om forekomsten af skadegørerne i artikel 1 og om omfanget af kontamineringen med disse skadegørere, herunder nærmere oplysninger om, hvilken kontrol der er foretaget heraf.

c) en regnskabsrapport med en liste over modtagere og deres adresser samt det beløb, de har fået udbetalt (eksklusive moms og afgifter).

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1999.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/1999 af 12. oktober 1999 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 278 af 28. oktober 1999)

Side 31, KN-kode 0202 20 90, kolonne 4b:

i stedet for: »15,2 +«

læses: »12,8 +«.

Side 310, KN-kode 3505 10 90, kolonne 4:

i stedet for: »9,1 +«

læses: »9,8 +«.

Side 364, KN-kode 4408 10 15, kolonne 5 og side 365, KN-kode 4408 39 55, kolonne 5:

indsættes: »—«.

Side 654, efter KN-kode 8504 40 20:

slettes:

» | 8504 40 35 | ——— Andre varer... | fri | fri | p/st | «.

Side 667, KN-kode 8523 90 00, kolonne 4:

i stedet for: »1«

læses: »fri«.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) Nr. 2737/1999 af 21. december 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2807/83 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 328 af 22. december 1999)

Følgende forordning ophæver og erstatter Kommissionens forordning (EF) nr. 2737/1999.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2737/1999

af 21. december 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 2807/83 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal fangster af alle arter, hvoraf der om bord opbevares en mængde svarende til over 50 kg levende vægt, fra den 1. januar 2000 anføres i logbogen. I forbindelse med fiskeriaktiviteter i Middelhavet er det dog kun de arter, der er opført på en liste vedtaget i henhold til denne artikel, som anføres i logbogen;
- (2) i henhold til artikel 40 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 anvendes bestemmelserne i denne forordning vedrørende logbogen og landingsopgørelsen fra den 1. januar 2000 for fiskeriaktiviteter i Middelhavet;
- (3) det er derfor nødvendigt fra den 1. januar 2000 at ændre Kommissionens forordning (EØF) nr. 2807/83 af 22. september 1983 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1488/98 ⁽⁴⁾, for at sikre, at disse forpligtelser kan opfyldes;
- (4) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitén for Fiskeri og Akvakultur —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- 1) Artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2807/83 affattes således:

»Artikel 1

1. Førerne af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 10 meter registrerer i logbogen de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2847/93, på en formular som vist i bilag I for alle fiskerizoner undtagen den zone, der er afgrænset af NAFO 1/ICES Va)

og XIV samt på en formular som vist i bilag II for de sidstnævnte områder. Førerne af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på højst 18 meter, som foretager daglige fangstrejser i en enkelt fiskerizone, kan dog anvende formularen i bilag II a i forbindelse med fiskeriaktiviteter, der udelukkende udøves i Middelhavet.

2. Logbogen i bilag I, II eller II a udfærdiges også på de betingelser, som er fastsat i stk. 1, når fiskerfartøjerne udøver deres aktiviteter i tredjelandets farvande, undtagen hvis det pågældende tredjeland udtrykkeligt kræver, at der udfærdiges en anden type logbog.

3. I forbindelse med fiskeriaktiviteter i Middelhavet skal alle arter, der er opført på listen i bilag VII, og hvoraf der om bord opbevares en mængde svarende til over 50 kg levende vægt, anføres i logbogen.

4. Koderne i bilag VI og FAO's 3-alfa-koder eller navnet anvendes til i de tilsvarende rubrikker i logbogen at angive, hvilke typer fangstredskaber, der er anvendt, og hvilke arter, der er taget.»

- 2) I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende:

»Førerne af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på højst 18 meter, som foretager daglige fangstrejser i en enkelt fiskerizone, kan dog anvende formularen i bilag II a i tilfælde af, at landingen foretages i havnen i en medlemsstat, som har kyststrækning i Middelhavet.»

- 3) Benævnte arter »Torsk«, »Kuller«, »Sej«, »Hvilling«, »Røds-pætte«, »Tunge«, »Sild« og »Makrel« er udeladt i bilag I.

- 4) I titlen i bilag IV indsættes efter »BILAG I« ordene »ELLER BILAG II A«.

- 5) Punkt 2.4.2 i bilag IV affattes således:

»2.4.2. Ombordværende fangst opgjort pr. art (logbogens rubrik (15))

Fangster af alle arter, hvoraf der om bord opbevares en mængde svarende til over 50 kg levende vægt, anføres i logbogen. I forbindelse med fiskeriaktiviteter i Middelhavet er det dog kun de arter, der er opført på listen i bilag VII, som anføres i logbogen.

Er det samlede antal kolonner utilstrækkeligt, fortsættes på næste side.

Anfør i givet fald, hvilken måleenhed der er anvendt, og den gennemsnitlige levende vægt i kilo af indholdet i denne enhed (kurv, kasse osv.).«

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 276 af 10.10.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 196 af 14.7.1998, s. 3.

6) Punkt 3, tredje led, første punktum, i bilag IV, affattes således:

»Anfør vægten eller mængden af de faktisk landede eller omladede fisk af alle arter.«

7) I punkt 3, fjerde led, i bilag IV, indsættes efter ordet »CECAF« angivelsen »/GFCM« såvel i titlen som i punktummet.

8) Punkt 2.4.2. i bilag V affattes således:

»2.4.2. Ombordværende fangst opgjort pr. art

Fangster af alle arter, hvoraf der om bord opbevares en mængde svarende til over 50 kg levende vægt, anføres i logbogen. I forbindelse med fiskeriaktiviteter i Middelhavet er det dog kun de arter, der er opført på listen i bilag VII, som anføres i logbogen.

Er det samlede antal kolonner utilstrækkeligt, fortsættes på næste side.«

9) Punkt 3, fjerde led, første punktum, i bilag V, affattes således:

»Anfør vægten eller mængden af de faktisk landede eller omladede fisk af alle arter.«

10) Bilag I til nærværende forordning indsættes efter bilag II som bilag II a.

11) Bilag VII affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1999..

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

Fangster, der opbevares om bord og landes/omlades (opgjort pr. art i kg levende vægt)									
Art	Kode	Enheder	Vægt	Observationer	Art	Kode	Enheder	Vægt	Observationer

Underskrift
Undertegnede attesterer herved, at de anførte oplysninger er fuldstændige og korrekte
Dato: Underskrift:«

BILAG II

»BILAG VII

TABEL

Liste over de arter, som anføres i logbogen og landingsopgørelsen af fartøjer, der udelukkende udøver fiskeriaktiviteter i Middelhavet

Navn	Latinsk navn	FAO's 3-alfa-koder
Langfinnet tun (*)	Thunnus alalunga	ALB
Europæisk ansjos	Engraulis encrasicolus	ANE
Storøjet tun (*)	Thunnus obesus	BET
Blåhvilling (*)	Micromesistius poutassou	WHB
Atlantisk tun	Thunnus thynnus	BFT
Guldbrasen	Sparus aurata	SBG
Europæisk kulmude	Merluccius merluccius	HKE
Hestemakrel (*)	Trachurus spp.	JAX
Almindelig makrel	Scomber scombrus	MAC
Almindelig havtaske (*)	Lophius piscatorius	ANF
Europæisk mulle	Mullus surmuletus	MUR
Europæisk sardin	Sardina pilchardus	PIL
Almindelig bars	Dicentrarchus labrax	BSS
Rød mulle	Mullus barbatus	MUT
Sværdfisk	Xiphias gladius	SWO

(*) Kun i landingsopgørelsen.»